GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

nr 191/1999

av den 17 december 1999

om ändring av bilagorna VIII (Etableringsrätt) och V (Fri rörlighet för arbetstagare) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat avtalet, särskilt artikel 98 i detta, och

av följande skäl:

(1) EES-rådet antog vid sitt möte den 10 mars 1995 en förklaring om fri rörlighet för personer ([1]).

(2) Vid den gemensamma utvärdering som genomfördes i enlighet med artikel 9.2 i protokoll nr 15 vid slutet av övergångsperioden drogs slutsatsen att Liechtensteins speciella geografiska läge fortfarande berättigar upprätthållandet av vissa villkor för rätten att bosätta sig i det landet. Detta beslut grundar sig på resultaten av översynen.

(3) Bilagorna VIII och V till avtalet ändrades båda genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 av den 21 mars 1994 om ändring av protokoll nr 47 och vissa bilagor till EES-avtalet ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande text skall läggas till i avsnittet ANPASSNINGAR FÖR DETTA OMRÅDE i bilaga VIII till avtalet:

”Följande anpassningar skall gälla för Liechtenstein till och med den 31 december 2006. På grundval av en översyn som den gemensamma kommittén skall genomföra före detta datum kan kommittén, med vederbörlig hänsyn till Liechtensteins speciella geografiska situation och i den utsträckning som det är absolut nödvändigt, besluta att upprätthålla sådana åtgärder som kan anses lämpliga.

I.

Medborgare i Island, Norge och EU:s medlemsstater får endast bosätta sig i Liechtenstein om de erhållit ett tillstånd från myndigheterna i Liechtenstein. De har rätt att få detta tillstånd, med förbehåll endast för de begränsningar som anges nedan. Ett sådant uppehållstillstånd skall inte vara nödvändigt för en period som understiger tre månader per år, förutsatt att ingen anställning eller annan stadigvarande ekonomisk verksamhet påbörjas, och inte heller för personer som tillhandahåller gränsöverskridande tjänster i Liechtenstein.

Villkoren beträffande medborgare i Island, Norge och EU:s medlemsstater får inte vara restriktivare än de som gäller för medborgare i tredje land.

([1]) EGT L 86, 20.4.1995, s. 80.
([2]) EGT L 160, 28.6.1994, s. 1.

II.

1. Antalet uppehållstillstånd som varje år är tillgängliga för medborgare i Island, Norge eller en medlemsstat i EU, vilka utövar en ekonomisk verksamhet i Liechtenstein, skall fastställas på ett sådant sätt att den årliga nettoökningen från föregående år av antalet ekonomiskt aktiva, i Liechtenstein bosatta, medborgare från dessa länder inte är mindre än 1,75 % av antalet per den 1 januari 1998. Uppehållstillstånd till personer som naturaliserats under året skall dras ifrån den bas på vilken ökningen för följande år beräknas. Uppehållstillstånd som beviljas utöver minimiantalet skall inte avräknas mot den ökning som förväntas för nästföljande år.

2. Myndigheterna i Liechtenstein skall bevilja uppehållstillstånd på ett sätt som inte är diskriminerande och inte snedvrider konkurrensen. Hälften av nettoökningen av tillgängliga tillstånd skall beviljas i enlighet med ett förfarande som ger lika möjligheter till alla sökande.

3. Medborgare som har ett korttidstillstånd och som utövar en ekonomiskt verksamhet skall ingå i kvoten. Efter det att tillståndet löpt ut får dessa personer stanna i Liechtenstein på de villkor som anges i avtalet, inom ramen för den kvot som de ingick i när de kom in i landet. Tillstånd enligt kvoten skall beviljas på nytt när den person som den hänför sig till ändrar sin hemvist till ett annat land. Antalet korttidstillstånd som är tillgängliga för utövande av ekonomisk aktivitet skall inte avvika med mer än 10 % från antalet för 1997.

III.

Familjemedlemmar till medborgare i Island, Norge och EU:s medlemsstater som är lagligen bosatta i Liechtenstein, skall ha rätt att erhålla ett tillstånd med samma giltighet som tillståndet för den person som de är beroende av. De skall ha rätt att inleda en ekonomisk verksamhet, vilket innebär att de kommer att ingå i det antal tillstånd som beviljas för ekonomiskt verksamma personer. Villkoren i punkt II ovan får inte åberopas för att vägra dem tillstånd i händelse av att de årliga antalet tillstånd som är tillgängliga för ekonomiskt verksamma personer är fyllt.

Personer som upphör med sin ekonomiska verksamhet får stanna i Liechtenstein på de villkor som anges i kommissionens förordning (EEG) nr 1251/70 av den 29 juni 1970 om arbetstagares rätt att stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställda där [1], och i rådets direktiv 75/34/EEG av den 17 december 1974 om rätten för medborgare i en medlemsstat att stanna kvar inom en annan medlemsstats territorium efter att där ha drivit egen rörelse [2]. Dessa personer kommer inte längre att räknas in i antalet tillstånd som är tillgängliga för ekonomiskt verksamma personer och kommer inte heller att ingå i den kvot som definieras i punkt IV.

IV.

En ytterligare årlig kvot på 0,5 % av den bas som anges i punkt II skall vara tillgänglig för personer som önskar bosätta sig på grundval av de rättigheter som definieras i rådets direktiv 90/364/EEG av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning [3], rådets direktiv 90/365/EEG av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning för anställda och egna företagare som inte längre är yrkesverksamma [4], och rådets direktiv 93/96/EEG av den 29 oktober 1993 om studenters rätt till bosättning [5].

Punkt II skall gälla i tillämpliga delar.

V.

1. Liechtenstein kan under fem år upprätthålla nationella bestämmelser enligt vilka säsongsarbetare och deras familjemedlemmar måste lämna Liechtensteins territorium under åtminstone tre månader när deras tillstånd för säsongsarbetare löpt ut. Sådana personer får inte omfattas av några ytterligare begränsningar. Tillstånden för säsongsarbete skall automatiskt förnyas för säsongsarbetare

[1] EGT L 142, 30.6.1970, s. 24.
[2] EGT L 14, 20.1.1975, s. 10.
[3] EGT L 180, 13.7.1990, s. 26.
[4] EGT L 180, 13.7.1990, s. 28.
[5] EGT L 317, 18.12.1993, s. 59.

som innehar ett anställningskontrakt när de återvänder till Liechtenstein. Antalet tillstånd som är tillgängliga för säsongsarbetare som är medborgare i Island, Norge eller en medlemsstat i EU får inte vara mindre än antalet tillstånd som beviljades under 1997, minskat med antalet tillstånd för personer som omfattas av den liberalisering som anges i följande stycke.

2. Antalet personer som årligen är undantagna från skyldigheten att lämna Liechtensteins territorium skall vara detsamma som antalet utestående tillstånd dividerat med det antal år som återstår till slutet av övergångsperioden för säsongsarbetare. Turordningen för personer som skall omfattas av liberaliseringen skall fastställas på grundval av antalet på varandra följande förnyelser av tillstånd för säsongsarbete och av dagen för utfärdandet av det första av sådana tillstånd i serien.

3. Personer som omfattas av liberaliseringen i enlighet med föregående stycke skall inte uppta en plats inom ramen för de kvoter som anges i punkterna II och IV. Sådana personer kommer emellertid att medräknas i samband med familjemedlemmar som inleder en ekonomisk verksamhet enligt punkt III.

VI.

Personer som ansöker om uppehållstillstånd skall erhålla ett skriftligt svar senast vid utgången av den tredje månaden efter dagen för ansökan. Sökande som avvisats skall ha rätt att erhålla ett motiverat skriftligt avslag. De skall ha tillgång till samma rättsmedel som medborgare i Liechtenstein när det gäller administrativa beslut.

VII.

En person som är anställd i Liechtenstein, men inte bosatt där (en gränsarbetare), skall dagligen återvända till det land där han är bosatt.

VIII.

Liechtenstein skall till de övriga parterna i avtalet och till Eftas övervakningsmyndighet lämna alla upplysningar som kan vara nödvändiga för att övervaka överensstämmelsen med denna bilaga."

Artikel 2

Följande text skall läggas till i avsnittet ANPASSNINGAR FÖR DETTA OMRÅDE i bilaga V till avtalet:

"Bestämmelserna i avsnittet ANPASSNINGAR FÖR DETTA OMRÅDE i bilaga VIII avseende Liechtenstein skall, när så är lämpligt, gälla för denna bilaga."

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000 under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till Gemensamma EES-kommittén.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 1999.

På Gemensamma EES-kommitténs vägnar

N. v. LIECHTENSTEIN

Ordförande